

Sedmi dan:
„Ja živim i vi ćete živjeti“

151. Događaj križa, Isusovo uskrsnuće i poslanje Duha, središte su kršćanske vjere. Kod Pavla čitamo: "Ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša" (1 Kor 15,14). Izvještaj iz prve poslanice Korinćanima (nastao oko 54. godine), najstarija je pismeno sačuvana potvrda o ukazanjima Uskrsloga.

"Doista, predadoh vam ponajprije Što i primih: Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici. Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno... Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni... Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost prema meni ne bijaše uzalud" (1 Kor 15,3-10)

„I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek... Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama" (Iv 14,16-20).

1. Što stoji u tekstovima?

152. Mnogi vjernici i nevjernici danas se pitaju: dade li se Isusovo uskrsnuće *povijesno* dokazati i kako ga treba sebi predstaviti? Ovakvo postavljanje pitanja uvjetovano je novijim prirodoznanstvenim mišljenjem. "Uskrsni izvještaji" na kraju evanđelja (Mk 16; Mt 28; Lk 24; Iv 20) ne žele pak u prvom redu prenijeti povijesne činjenice, nego ih pretpostavljaju (Isusova smrt, "prazan grob", Isusovo uskrsnuće od Boga u novu dimenziju postojanja). Pripazimo da Pavao ne kaže da su ljudi izravno promatrali činjenicu uskrsnuća. Učenici radije svjedoče o susretu s *njim* i žele dovesti do tog susreta: učenici nisu bili svjedoci uskrsnuća, nego svjedoci *ukazanja* Uskrsloga. Neutralno prenošenje povijesnih činjenica prenijelo bi povijesno znanje a ne susret s Uskrsnim.

Povijesni događaj Isusova uskrsnuća je kao takav izuzet bilo kakvom ljudskom *sjetilnom zapažanju*. On nema nikakve ovozemne paralele: "Ja živim" – poruka je Onoga koji se vratio iz stanja smrti u neuništivi Božji život, koji bijaše, koji jest i koji dolazi (Otk 4,8). Isusovo uskrsnuće ne može se stoga ispitivati i dokazati kao ovozemna zbivanja, kao što ni postojanje samoga Boga. Činjenica pak Isusova uskrsnuća može se snagom Duha Svetoga u svojoj nutрини zapaziti.

153. U susretu među ljudima događa se *nutarnje dodirivanje* od drugih koje jasno nadilazi čisto sjetilno zapažanje (11,35). To vrijedi i o susretu s Isusom (1,57 sl). Uskrsli susreće svoje učenike tjelesno i ujedno od srca k srcu:

"Nije li gorjelo srce u hama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?" (Lk 24,32).

Ovo nutarnje zapažanje činjenice uskrsnuća dogodilo se je snagom Duhovskog Duha: "I mi smo svjedoci tih događaja i *Duh Sveti* kojega dade Bog onima što mu se pokoravaju" (Dj 5,32). Izvještaji o *sjetilnom zapažanju* Uskrsloga (Marija Magdalena misli najprije da je vrtlar; Toma smije staviti svoju ruku u njegov bok; Isus blaguje s učenicima itd.) *zorno predočuju* susret s njim i podcrtavaju *činjenicu* njegova uskrsnuća.

1. Činjenica Isusova uskrsnuća ne može se ispitivati, dokazati ili odbaciti kao ovozemni događaji.
2. Novi zavjet svjedoči o susretu apostola s Uskrsnim kao o povijesnoj činjenici.
3. Promjena u životu apostola i njihovo jedinstveno djelovanje u svijetu svjedoče za istinitost njihovih izvještaja.

2. Značenje za nas

1. Prihvaćanje vlastite smrti

154. Nema sumnje da svoju vlastitu smrt već sada u sebi nosim i da sam već sada izručen toj moći. Ta neprijeporna činjenica je "žalac" koji me stalno bode i izaziva moj protest: tu činjenicu pokušavam potisnuti ili učiniti bezopasnom. To mi pokazuje da svoju vlastitu smrt ne mogu jednostavno prihvatiti i integrirati u svoj život.

Mnogi se tješe mislju da barem djelomično nastavljaju život u svojoj djeci, u djelima koja su izveli, u idejama koje su širili, u časnoj uspomeni svojih suradnika i nasljednika; da su ostvarili bolje društvo koje i dalje traje.

Nazor na svijet koji činjenicu vlastite smrti prešućuje, preskače ili pojednostavljuje, duboko je nečastan.

Među temeljnim izričajima Biblije spada poruka o nadvladavanju smrti po Isusu Kristu. On je svoju vlastitu smrt zbog nas na sebe uzeo, da svakog čovjeka oslobodi od vlasti smrti i da sablazan vlastite smrti preobrazi u sigurnu nadu u vlastito uskrsnuće: "Vjerujem u uskrsnuće mrtvih. Vjerujem u *moje* uskrsnuće!"

"Kao posljednji neprijatelj, bit će obeskrijepljena Smrt... Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?" (1 Kor 15,26.55). "(Krist hoće) da upoznam Njega i snagu uskrsnuća njegova, ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih" (Fil: 3,10).

2. Ljubav je jača od smrti

155. Isus se u svojoj smrti povjerljivo predao u ruke Božje.

Ovaj vrhunski čin slobode bio je posljednji izražaj njegove ljubavi prema Bogu i prema ljudima, koji je obilježio njegov *čitav* život. Već je njegov preduskrсни život bio izražaj da on "polaze život svoj" za ljude (Iv 10,15.17), da je tu posve za njih: "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15,13). Ljubav kojom se je založio za "siromahe", za potlačene i obespravljene, već je bio oblik njegova životnog predanja, anticipirano prihvaćanje njegove smrti. Ta ljubav je bila početak njegova uskrsnuća i nadilazi njegovu smrt: "Ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam otetiti neće" (Iv 16,22).

Isusovo uskrsnuće je započelo još za njegova zemaljskog života: u njegovoj ljubavi prema Bogu i prema ljudima.

Ovaj odnos ljubavi, smrti i uskrsnuća vrijedi također i za nas:

"Mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću; tko ne ljubi, ostaje u smrti" (1 Iv 3,14).

Ako ljubiš svoje bližnje kao Isus, tada je to oblik umiranja po služenju. U tom umiranju počinje tvoj vječni život, tvoje uskrsnuće: Dariva ti se "znanje", sigurnost da si "iz smrti prešao u život. Ako li pak živiš u ljubavi usmjerenoj na tebe, ostaješ u "smrti", koja će konačno biti potpuno pomanjkanje odnosa.

3. Što moram činiti?

156. Tvoja vjera u Isusovo uskrsnuće nije utemeljena samo na riječima već davno umrlih svjedoka, nego na živoj riječi samoga Uskrsloga koju snagom njegova Duha Svetoga u sebe primaš:

"Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" (Iv 11,25 sl).

Dopusti sada da riječ i pitanje Uskrsloga uđe u tebe i daj mu svoj odgovor...

Pogledaj sada i unatrag na svoj protekli život: jesi li osjetio neki nutarnji poticaj

- da živiš za druge, a ne samo okrenut prema samome sebi;
- da se založiš u potrebi i nepravdi pa i onda kada ti to donosi gubitke;
- da nadvladaš osjećaje mržnje makar misliš da si u pravu;
- da oprostiš nekom čovjeku makar se sve u tebi tome protivilo;
- da služiš a da ne paziš na vidljivi uspjeh.